

Frihed for Communerne bedst bevaredes ved at vælge den ene eller den anden Affattelsesmaade. Ministeren har nu foreslaaet, at man skulde bruge det Ord Lønningsvillkaar, der uden Tvivl er saa ampelt, at derunder kan indbefattes Lønninger med og Lønninger uden Pension, og da det ærebe Thing har vedtaget et ganske lignende Vædringsforslag af Indenrigsministeren ved 3die Behandling af Landcommunalloven, antager jeg, at det vil gjøre det samme her. Forslaget under Nr. 60 af Indenrigsministeren staaer for en væsentlig Deel i Forbindelse med hvad der tidligere er anført med Hensyn til Forslagene til §§ 18 og 19. Det Underændringsforslag, Udvalget har stillet under Nr. 59, gaaer ud paa, at de Ord: „om Raadets Forretningsgang“ skulde ubelades af § 22, ligesaavel som de derpaa følgende Ord: „forfaavidt det ikke overlades til Raadet selv at ordne denne“, som Ministeren har foreslaaet skulde gaae ud. Udvalgets Tanke er nemlig den, at ikke enhver enkelt Bestemmelse i Byraadets Forretningsgang eller Forretningsorden skulde slaes fast i Vedtægten, saa at den kun kunde forandres med Indenrigsministerens Samtykke. Udvalget mener, at der er væsentlige Partier af Forretningsordenen, der burde være undergivne Byraadets egen frie Afgjørelse. Dette havde man meent vilde være udtrykt ved at sætte det paa den Maade, som det nu staaer i § 22, nemlig at der i Vedtægten skal optages Bestemmelser om Raadets Forretningsgang, forfaavidt det ikke overlades til Raadet selv at ordne denne. Naar man lader disse sidste Ord gaae ud, men lader Ordene: „om Raadets Forretningsgang“ blive staaende, frygter Udvalget for, at det kunde misforstaaes paa den Maade, at Raadets Forretningsgang i det Hele, i alle dets enkelte Dele, skulde optages paa Vedtægten og altsaa være afhængig af Ministerens Billigelse, men dette har man, som sagt, meent, ikke vilde være heldigt. Derfor foreslaaer man, under Forudsætning af, at Ministerens Forslag under Nr. 60 vedtages, at man ogsaa skal lade disse Ord: „om Raadets Forretningsgang“ udgaae. Naar dette skeer, vil det selvfølgelig meget let kunne paasees, at der i Vedtægten optages de Bestemmelser om Forretningsgangen, som ere af den Bigtighed, at de bør sættes i

Vedtægten, men man vil ligeledes kunne sørge for, at der ikke optages andre end disse Bestemmelser i Vedtægten, saa at altsaa forfaavidt Byraadet iøvrigt beholder Frihed i denne Henseende. Forslagene under Nr. 61, 62, 63, 64 og 65 ere Forslag, der følge af eller staae i Forbindelse med de tidligere omtalte.

Indenrigsministeren: Det vil sees, at det ærebe Udvalg har tiltraadt den største Deel af de Vædringsforslag, jeg har fundet mig foranlediget til at stille, og dets ærebe Ordfører har dernæst udtalt om flere af de andre Vædringsforslag, at Udvalget vel ikke har tiltraadt dem, men heller ikke vil modsætte sig Vedtagelsen af dem. Disse Vædringsforslag, saavel som de, der kun kunne betragtes som Redaktionsændringer, troer jeg at kunne forbigaae med Tausked, idet jeg antager, at Thinget ikke vil finde nogen Betænkelighed ved at vedtage saadanne Vædringsforslag, som Ministeren har stillet, og Udvalget ikke har modsat sig. Der bliver altsaa kun tilbage for mig at omtale de Vædringsforslag, som Udvalget enten ubetinget har modsat sig, eller kun har villet gaae ind paa under visse Betingelser, samt dernæst de Vædringsforslag, som ere stillede af selve det ærebe Udvalg. Vædringsforslaget under Nr. 2 gaaer, som allerede bemærket af den ærebe Ordfører, ud paa at give Borgermesteren ikke alene Sæde og Stemme i Byraadet, men tillige Formandspladsen. Jeg troer ikke, den ærebe Ordfører idag har fremsført noget nyt Argument for Fastholdelsen af Udvalgets tidligere Opfattelse af dette Spørgsmaal, ligesom jeg meget tvivler om, at jeg fra min Side skulde kunne fremsføre nye Argumenter til Støtte for min Betragtning deraf, men jeg vil dog ikke unblade at bringe i Erindring, at jeg ikke vil kunne gaae ind paa den Stilling, som Udvalget har villet anvise Borgermesteren. Det forekommer mig nu, ligesom tidligere, at, naar Statens Tilsynsmand skal have sin Plads indenfor Communalbestyrelsen, maa han enten, som hidtil, indtage Formandspladsen, eller ogsaa maa han kun være der som Visidder uden Medstyrelsesret. At gjøre hans Stilling som Formand afhængig af Valg i selve den Forsamling, hvormed han er